

[Leonhard Hansen.]

gørelsesret til alle Bidragydere, man har ønsket Beføjelse til nødvendig Udvidelse af Arbejdsdeling med delvis Bevarelse af Frivillighedsprincippet, har forhøjet Godtgørelsen, altsaa Dagpengesatserne, fritaget de arbejdsfordelte for at betale Lønkat og endelig foreslaaet en meget kraftig Nedsættelse af Bidragsskalaen.

Udvalget har stillet sine Forslag ud fra den enstemmige Opfattelse, at denne Lov er absolut nødvendig — man kan maaske sige desværre —, og selv om den maaske aldrig opnaar nogen videre Popularitet, tror jeg, at disse Ændringer vil vække Tilfredshed i de Kredse, som paa en eller anden Maade berøres af Loven.

Om de økonomiske Virkninger af de foreslaaede Ændringsforslag skal jeg henvisse til det af Arbejds- og Socialministeriet udarbejdede Skema, som findes aftrykt i Betænkningen. Det vil heraf ses, at Udvalgets Ændringsforslag, set i Forhold til det foreliggende Lovforslag, betyder en Indtægtsnedgang paa ca. 22 Mill. Kr., en Nedgang, som ikke skulde kunne virke generende, for saa vidt Beskæftigelsesmulighederne stadig er til Stede i et rimeligt Omfang. Ogsaa med Hensyntagen til de mange Beskæftigelsesforanstaltninger, der ved Lov bliver iværksat, vil denne Lov antagelig kunne hvile i sig selv.

Idet jeg takker den højtærede Arbejds- og Socialminister for den Forstaaelse, han har udvist, og den Beredvillighed, hvormed han har tiltraadt Udvalgets Forslag, skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag.

Ejnar Kjær: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, er forhindret i at være til Stede, skal jeg fremsætte nogle Bemærkninger om Forslaget.

Jeg maa indrømme, at da vi behandlede Forslaget om Arbejdsdelingens Gennemførelse sidste Foraar, stillede jeg mig noget tvivlende over for Betydningen deraf. Efter det, der nu foreligger, kan man imidlertid ikke nægte, at Loven har haft og stadig vil kunne faa Betydning. Man har fra forskellig Side hævdet — og jeg maa sige med ikke ringe Styrke —, at den fulde Betydning ikke vilde kunne opnaas, dersom Frivillighedsprincippet bibeholdtes helt og ubeskaaret. Vi er derfor, om end med nogen Betænkning, gaaet med til, at Arbejdsdelingen i visse Tilfælde skal kunne gennemføres, selv om en af Parterne, eventuelt begge Parter, modsætter sig det. Efter vor

Formening vil der dog ikke være nogen stor Fare derved; thi for det første skal der, for at man kan gennemføre en saadan tvangsmæssig Ordning, være fuldkommen Enstemmighed inden for Arbejdsfordelingsnævnet, for det andet vil der være Lejlighed for Parterne til at indanke Sagen for en i denne Henseende uvildig Domstol, nemlig Arbejds- og Forligsnævnets Formandsskab, og for det tredje har man, som det allerede er sagt, fritaget de smaa Virksomheder for at komme ind under Tvangen. Jeg skulde tro, at man igennem disse Bestemmelser har sikret sig imod enhver Vilkaarlighed og Urimelighed, og naar det er Tilfældet, maa man være tilfreds.

Hvad angaar Godtgørelsen til de arbejdsfordelte, maa det indrømmes, at de arbejdsfordelte, der er Medlemmer af Arbejdslosheds-kasser, som udbetaler Arbejdsloshedsunderstøttelse i 7 ugentlige Rater, hidtil har været noget daarligere stillede end de, hvis Kasser udbetaler i 6 ugentlige Rater, og at det som Følge deraf er rimeligt at forhøje Godtgørelsen for de førstnævnte med en Sjettedel.

Hvad de øvrige Ændringer angaar, sker der gennem dem kun Opfyldelse af rimelige Krav, og dette gælder ikke mindst den foreslaaede Nedsættelse af Skatteskalaen. Der har været talt om helt at afskaffe Skalaen, altsaa om Skattens Bortfald, og jeg skulde saamænd have grædt tørre Taarer, om det var sket, men glemmes maa det jo ikke, at det vilde have medført en Forhøjelse af de direkte Statsskatter, og Fordelen derved kunde maaske ikke mindst for dem, der nu betaler et anseeligt Beløb i Arbejdsskat, blive noget problematisk.

Alt i alt mener jeg, at Forslaget, som det nu fremtræder, er rimeligt. Jeg anbefaler de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse ved anden Behandling og Lovforslaget som Helhed til Vedtagelse ved tredje Behandling.

Boeck-Hansen: Som det fremgaar af Betænkningen, kan vi tiltræde Forslaget med de foreslaaede Ændringer. Jeg vil blot have Lov til at sige, at ogsaa vi vilde have fundet det bedst, om denne Lønkat helt var bortfaldet eller i det mindste var blevet suspenderet, saa længe der endnu var Penge i Kassen fra i Fjor, saaledes at de, som har betalt Skatten, saa der fremkom et Overskud i Fjor, var blevet fritaget et halvt Aars Tid for at betale Skatten i Aar, men det har den højtærede Finansminister altsaa ikke syntes om.